

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 29.06.2000
KOM(2000) 402 endelig

2000/0169 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om offentlig adgang til miljøoplysninger

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. BEGRUNDELSE FOR FORSLAGET

1.1 Generelle betragtninger

Dette forslag til et direktiv om adgang til miljøoplysninger, der efter sin vedtagelse skal afløse Rådets direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger¹ er blevet udarbejdet på grundlag af dette direktivs artikel 8, ifølge hvilken Kommissionen skal forelægge eventuelle forslag om revision, som den måtte finde hensigtsmæssige på baggrund af erfaringerne med direktivets anvendelse.

Siden den 1. januar 1993, der var sidste frist for medlemsstaternes gennemførelse af direktiv 90/313/EØF i national lovgivning, har erfaringerne vist, at direktivet iværksatte en åbningsproces, når det gælder offentlig adgang til miljøoplysninger. Det blev katalysator for en ændring af de offentlige myndigheders holdning til åbenhed og gennemsigtighed. Enkeltpersoner og organisationer i hele Fællesskabet har udnyttet dets muligheder. Bedre offentlig adgang til miljøoplysninger har medvirket til at øge offentlighedens miljøbevidsthed.

Den åbningsproces, direktivet har iværksat, må underbygges og videreføres.

Ændringen af direktiv 90/313/EØF har et tredobbelt formål:

- 1) At afhjælpe påviste mangler i den praktiske anvendelse af direktiv 90/313/EØF.
- 2) At bane vejen for Det Europæiske Fællesskabs ratificering af FN/ECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlighedens medvirken og klageadgang på miljøområdet ved at tillempe forslaget til de relevante bestemmelser i konventionen.
- 3) At tilpasse direktiv 90/313/EØF til udviklingen inden for informationsteknologi, så det bliver et "andengenerations-direktiv", der afspejler ændringen af de måder, hvorpå oplysninger opstår, indsamles, opbevares og videregives.

Erfaringerne med direktivets anvendelse har gjort det muligt at påpege bestemte mangler. Den foreliggende ændring af direktivet tager sigte på at afhjælpe disse mangler og klarlægge og underbygge dets bestemmelser.

De vigtigste mangler i direktiv 90/313/EØF blev allerede påvist under forhandlingerne mellem medlemmerne af den økonomiske kommission for Europa om FN/ECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlighedens medvirken og klageadgang på miljøområdet, som blev underskrevet af Fællesskabet og 14 medlemsstater (Tyskland underskrev den 21. december 1998) på den fjerde ministerkonference "Miljø for Europa" i Aarhus den 25. juni 1998, og i det følgende benævnes "Aarhus-konventionen".

Det første udkast til konventionen, der blev benyttet som udgangspunkt for forhandlingerne, var i vid udstrækning inspireret af bestemmelserne i direktiv 90/313/EØF. Forhandlingerne gav medlemsstaterne (og de øvrige stater, som er medlemmer af den økonomiske kommission for Europa, samt de private organisationer) den første lejlighed til at drøfte offentlighedens adgang til miljøoplysninger på baggrund af de erfaringer, de havde gjort med den nationale lovgivning på dette område. Forhandlingerne blev således et forum, hvor meget af det, der

¹ EFT L 158 af 23.6.1990, s. 56.

sandsynligvis skulle indgå i en ændring af direktiv 90/313/EØF, allerede var blevet drøftet og aftalt.

I overensstemmelse med sin sædvanlige praksis vil Det Europæiske Fællesskab først kunne ratificere konventionen, når den relevante EF-lovgivning er blevet tilpasset til dens bestemmelser. Forslaget til et direktiv, der skal afløse direktiv 90/313/EØF, frembyder en fortrinlig lejlighed til at tillemppe Fællesskabets lovgivning til de af konventionens bestemmelser, der drejer sig om adgang til miljøoplysninger.

Forslaget tager også hensyn til konklusionerne af den rapport² om erfaringerne med direktivets anvendelse, som Kommissionen vedtog i henhold til direktivets artikel 8. Denne rapport bygger på oplysningerne i de rapporter, medlemsstaterne ifølge artikel 8 skulle aflægge til Kommissionen. Desuden indeholder rapporten forslag fra private organisationer og henvisninger til Den Europæiske Domstols retspraksis i forbindelse med direktivet. Endelig indeholder det oplysninger om direktivets gennemførelse, som Kommissionen selv har indsamlet i forbindelse med overvågning og håndhævelse af det i henhold til EF-traktatens artikel 211.

Forslaget tager også hensyn til den informationsteknologiske udvikling, herunder den voksende brug af elektroniske medier i forbindelse med opbevaring og formidling af oplysninger. Det søger at tilpasse EF's lovgivning for offentlig adgang til miljøoplysninger til den såkaldte "elektroniske revolution"

På grund af de mange ændringsforslag til direktiv 90/313/EØF anses det for mere hensigtsmæssigt at erstatte det med et nyt end at ændre det, da det skaber større gennemsigtighed. Denne fremgangsmåde vil give de berørte parter, ikke mindst den brede offentlighed, en enkelt klar og sammenhængende lovtekst i stedet for isolerede ændringer af det eksisterende direktiv. Det bør imidlertid gøres klart fra begyndelsen, at allerede vedtagne regler ikke står til debat. Der er knyttet en sammenligningsoversigt til forslaget.

1.2 Målsætninger på miljøområdet

Ifølge EF-traktatens artikel 2 er en af Fællesskabets opgaver at fremme et højt miljøbeskyttelsesniveau og forbedre miljøkvaliteten. Med dette formål for øje skal Fællesskabet indføre en miljøpolitik (EF-traktatens artikel 3, litra l). Denne politik skal bidrage til virkeliggørelse af følgende mål:

- bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten
- beskyttelse af menneskers sundhed
- en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne
- fremme på internationalt plan af foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer.

Offentlig adgang til miljøoplysninger er vigtig, for at disse mål kan nås. Den skaber større offentlig bevidsthed om og interesse for miljøspørgsmål og medvirker således til, at folk deltager mere effektivt i vedtagelsen af de miljømæssige afgørelser, der berører deres egen tilværelse. En bedre oplyst offentlighed kan føre en mere effektiv kontrol med de offentlige

² KOM(2000) ...

myndigheder, der skal udføre miljøopgaverne, og således sikre fuld og effektiv overholdelse af EF's miljølovgivning.

Da mange miljøproblemer desuden er grænseoverskridende, blev det anset for særlig hensigtsmæssigt, at holdningen til udlevering af miljøoplysninger var den samme i hele Fællesskabet. Det blev opnået ved hjælp af direktiv 90/313/EØF.

Forslaget tager sigte på fortsat at sikre disse mål og samtidig forbedre den åbningsproces, der blev indledt med direktiv 90/313/EØF, på baggrund af erfaringerne med direktivets praktiske anvendelse. Ved desuden at tilpasse EF-lovgivningen til de relevante bestemmelser i Aarhus-konventionen indgår forslaget som led i en proces, der gerne skulle føre til Fællesskabets ratificering af denne konvention.

2. VALG AF RETSGRUNDLAG OG BEGRUNDELSE FOR DET

Som det fremgår af det foregående, skal forslaget fremme Fællesskabets miljøpolitiske mål, således som de er opstillet i EF-traktatens artikel 174. Forslaget bygger derfor på traktatens artikel 175, stk. 1, (den fælles beslutningsprocedure), som er det særlige retsgrundlag for Fællesskabets miljøpolitik.

3. NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

3.1 Den foreslåede foranstaltnings formål i forhold til Fællesskabets forpligtelser

Ifølge EF-traktatens artikel 2 er det en af Fællesskabets opgaver at fremme et højt miljøbeskyttelsesniveau og forbedre miljøkvaliteten. Til dette formål har Fællesskabet siden midten af 1970'erne udarbejdet en omfattende miljølovgivning.

Både medlemsstaterne og Kommissionen er inddraget i spørgsmålet om gennemførelse og håndhævelse af Fællesskabets miljølovgivning. På den ene side er det Kommissionens opgave, især i kraft af sine beføjelser i henhold til traktatens artikel 211, 226 og 228, at overvåge, at Fællesskabets miljølovgivning omsættes til national lovgivning, og at den er ensartet og anvendes effektivt. På den anden side er håndhævelse af bestemmelserne i Fællesskabets miljølovgivning medlemsstaternes ansvar. Offentlig adgang til miljøoplysninger er afgørende for at sikre, at lovgivningen anvendes effektivt. Udvidet adgang til miljøoplysninger skaber større offentlig bevidsthed om miljøproblemer og forbedrer således miljøbeskyttelsen og miljøkvaliteten i hele Fællesskabet.

Desuden underskrev Fællesskabet Aarhus-konventionen i juni 1998. Ved at underskrive denne konvention viste Fællesskabet sin vilje til at gøre sin miljøpolitik mere effektiv, ikke mindst ved hjælp af øget offentlig bevidsthed og offentlig deltagelse i beslutningsprocesserne. Ratificering af Aarhus-konventionen er en politisk prioritet for Kommissionen.

Forslaget tager sigte på at tilpasse Fællesskabets lovgivning til Aarhus-konventionens bestemmelser om adgang til miljøoplysninger. Det vil sætte Fællesskabet i stand til at opfylde sine internationale forpligtelser og bane vejen for Det Europæiske Fællesskabs ratificering af konventionen.

3.2 Hvad er problemets fællesskabsdimension?

Fællesskabet har udviklet en omfattende miljølovgivning for at nå de miljøpolitiske mål, som er fastsat i EF-traktaten.

Direktiv 90/313/EØF var udgangspunktet for en ændring af de offentlige myndigheders holdning til åbenhed og gennemsigtighed. Bedre offentlig adgang til miljøoplysninger har skabt større offentlig bevidsthed om miljøspørgsmål. Offentlighedens omhu for beskyttelse af miljøet vokser stadig. Miljøproblemer er ofte grænseoverskridende. Borgerne, de private organisationer og offentligheden som sådan bør have adgang til miljøoplysninger på samme vilkår og betingelser i hele Fællesskabet. Fællesskabets foranstaltning er derfor nødvendig for at nå dette mål.

3.3 Kan problemet løses mest effektivt af Fællesskabet eller af medlemsstaterne?

En indsats på fællesskabsplan er også nødvendig på grund af miljøproblemernes grænseoverskridende karakter. Desuden er en fællesskabsindsats nødvendig for at sikre, at de grundlæggende vilkår og betingelser for adgangsretten til miljøoplysninger anvendes ensartet i hele Fællesskabet. Den er endvidere nødvendig for at sikre, at miljøoplysninger som en selvfølge udleveres og udbredes blandt offentligheden på samme måde i hele Fællesskabet.

Desuden er der behov for en fællesskabsindsats, for at Fællesskabet kan opfylde de internationale forpligtelser, det har indgået, ved at underskrive Aarhus-konventionen, og for, at Fællesskabet kan ratificere denne konvention.

Ved at forbedre de minimale vilkår og betingelser for adgangsretten til miljøoplysninger i hele EF styrker Fællesskabet en af sine vigtigste muligheder for at kunne opfylde EF-traktatens miljøpolitiske målsætninger.

Forslaget overlader det til medlemsstaterne at fastsætte de ordninger, hvorefter miljøoplysningerne skal gøres tilgængelige i praksis, og overholder dermed nærhedsprincippet.

3.4 Hvad vil omkostningerne være ved at forholde sig passivt?

Hvis Fællesskabet forholder sig passivt, vil det ikke være i stand til at ratificere Aarhus-konventionen og dermed heller ikke i stand til at opfylde sine internationale forpligtelser.

3.5 Hvilke handlingsmuligheder har Fællesskabet?

På det tidspunkt, hvor Fællesskabet indledte sit arbejde på at skabe adgang til miljøoplysninger, var der kun et fåtal af medlemsstaterne, som havde deres egen lovgivning om adgang til miljøoplysninger, og denne lovgivning var forskellig fra den ene medlemsstat til den anden.

På grund af uoverensstemmelserne og mange miljøproblemers grænseoverskridende karakter blev en fællesskabsforanstaltning anset for nødvendig. Et direktiv blev på dette tidspunkt betragtet som det mest hensigtsmæssige middel, hvormed de opstillede mål kunne nås. Direktiv 90/313/EØF opstillede derfor de grundlæggende vilkår og betingelser for adgang til miljøoplysninger i hele Fællesskabet og overlod fastsættelsen af de praktiske ordninger til medlemsstaterne.

Direktiv 90/313/EØF indledte en åbenhedsproces, hvor traditionel officiel hemmeligholdelse gradvis blev afløst af åbenhed. Direktivet gav selv mulighed for, at der kunne foretages en ændring på baggrund af erfaringerne med dets anvendelse. Ændringen af direktiv 90/313/EØF bør ske ved hjælp af et nyt direktiv, som fastsætter bedre minimale vilkår og betingelser for adgangsretten til miljøoplysninger i hele Fællesskabet. Det skal også fastsætte det minimum af miljøoplysninger, der som en selvfølgelighed skal gøres tilgængelige og udbredes blandt

offentligheden. Forslaget overlader det til medlemsstaterne at fastsætte de ordninger, hvorefter oplysningerne skal gøres tilgængelige i praksis.

3.6 Proportionalitetsprincippet

Da direktiv 90/313/EØF blev vedtaget, blev en fællesskabsforanstaltning på dette område i form af et direktiv anset for rimelig i forhold til det opstillede mål. Direktivet fastsatte de minimale vilkår og betingelser for adgang til miljøoplysninger og overlod det til medlemsstaterne at opstille de praktiske ordninger, hvorefter disse oplysninger skulle stilles til rådighed i praksis. Forslaget har til formål at afløse direktiv 90/313/EØF. Rent juridisk skulle ændringen af direktiv 90/313/EØF ske ved hjælp af et andet direktiv. Forslaget om at afløse direktiv 90/313/EØF følger de samme principper. Det opstiller det almindelig grundlag for retten til adgang til miljøoplysninger og for de miljøoplysninger, der som en selvfølge bør stilles til rådighed for offentligheden, og overlader det til medlemsstaterne at fastsætte de praktiske ordninger, hvorefter disse målsætninger skal opfyldes.

4. MEDLEMSSTATERNES OMKOSTNINGER VED FORSLAGETS GENNEMFØRELSE

Ifølge artikel 9 i direktiv 90/313/EØF skulle medlemsstaterne sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet senest den 31. december 1992.

Det fremgår ikke af de nationale rapporter, at anvendelsen af direktiv 90/313/EØF har givet anledning til større finansielle problemer. Man kan derfor gå ud fra, at vedtagelsen af dette forslag ikke vil medføre nogen større omkostningsforøgelse. Det bør desuden nævnes endnu en gang, at forslaget tager sigte på at tilpasse EF's lovgivning til de forpligtelser, Århus-konventionen, som alle medlemsstaterne har tilsluttet sig ved at underskrive den, fører med sig. Nogle medlemsstater har allerede tilkendegivet, at de vil ratificere konventionen i år 2000. Andre vil gøre det i 2001/2002.

Trods det foregående bør det nævnes, at forslaget, af hensyn til udviklingen i "informationssamfundet", vil forpligte medlemsstaterne til at gøre større brug af moderne computerteknologi, når oplysningerne skal videregives til offentligheden. Skønt dette kan medføre ekstra udgifter til at begynde med og muligvis en forøgelse af de menneskelige ressourcer, der skal etablere og vedligeholde disse systemer, vil disse ulemper blive opvejet af, at der rettes færre henvendelser direkte til de offentlige myndigheder, og at der kræves mindre arbejdskraft til at behandle dem i overensstemmelse med forslagets bestemmelser.

En aktiv politik for, hvordan oplysninger skal gøres tilgængelige for offentligheden ved hjælp af moderne computerteknologi vil betyde, at mange oplysninger kan søges direkte af de informationssøgende. Det vil medføre en formindskelse af de administrative udgifter til enkeltvis behandling af skriftlige anmodninger om adgang til miljøoplysninger. Det vil også give offentligheden bedre forståelse af de offentlige myndigheders arbejde og således styrke dens tillid til dem.

Trods det foregående er det også blevet fremført, at en mere aktiv holdning til informationsformidling skaber flere anmodninger om oplysninger, at disse anmodninger bliver stadig mere detaljerede, og at det er næsten umuligt at behandle dem ved hjælp af den foreliggende datamængde. Nogle offentlige myndigheder er blevet mere aktive og har gjort opmærksom på adgangen til miljøoplysninger ved hjælp af annonceringskampagner og brug af moderne informationsteknologi. Som følge heraf er den offentlige interesse for

miljøoplysninger vokset, og der bliver stillet flere opfølgningsspørgsmål. Det viser på den ene side, at bedre adgang til miljøoplysninger faktisk bidrager til at skabe større offentlig bevidsthed om miljøspørgsmål, således som det er et af denne lovgivnings vigtigste formål. På den anden side må det også indrømmes, at denne fremgangsmåde har medført øgede omkostninger. Disse omkostninger afholder medlemsstaterne imidlertid allerede, da de fleste af dem gør øget brug af moderne computerteknologi til offentliggørelse og formidling af miljøoplysninger. Forslaget skal afspejle denne tendens og tilpasse EF's lovgivning til den såkaldte "elektroniske revolution". Det skal fastsætte det minimum af miljøoplysninger, der som en selvfølge skal stilles til rådighed og udbredes blandt offentligheden i hele Fællesskabet ved hjælp af moderne computerteknologi. Ud fra denne betragtning kan det antages, at medlemsstaterne ikke vil få større omkostninger, end de har i forvejen, selv om de på grund af dette forslags vedtagelse skal tilpasse de nye teknologier til oplagring og offentliggørelse af miljøoplysninger.

Forslagets anvendelsesområde omfatter en række foretagender, som ikke tilhører den offentlige sektor, men udfører samfundsrelevante tjenester, der påvirker miljøet. I nogle tilfælde har disse foretagender tidligere været offentlige og dermed underkastet forpligtelserne i direktiv 90/313/EØF. I andre tilfælde er de efterfølgere af foretagender eller myndigheder, som havde disse forpligtelser. På denne baggrund skulle de bestemmelser, der sikrer, at foretagender, som udfører samfundsrelevante tjenester, der kan påvirke miljøet, fortsat skal give adgang til miljøoplysninger, i almindelighed ikke føre til større omkostningsforøgelser. De forøgelser, der kan være tale om, opvejes af fordelene ved oplysningers større gennemsigtighed. Det, der tidligere er blevet sagt om den teknologiske udvikling og "informationssamfundet", gælder uanset om et foretagende tilhører den offentlige eller den private sektor.

5. RESULTATET AF SAMRÅD MED DE BERØRTE PARTER

Den 26. januar 1998 afholdt EU's netværk for gennemførelse og håndhævelse af miljølovgivning (IMPEL) en workshop om direktivets gennemførelse og anvendelse. Deltagerne var repræsentanter for IMPEL, Kommissionen, offentlige myndigheder og private organisationer, der beskæftiger sig med miljøspørgsmål i medlemsstaterne og Fællesskabets ansøgerlande. Der var således lejlighed til en åben meningsudveksling på baggrund af deltagernes erfaringer med direktivets anvendelse. Efter workshoppen blev der udarbejdet en rapport på grundlag af drøftelserne, men også på grundlag af det arbejde, der i en femårsperiode var blevet udført i medlemsstaterne i samråd med eksperter. Heri blev der fremsat en række henstillinger om ændring af direktivet.

Den 17. december 1999 udsendte generaldirektoratet for miljø et arbejdspapir, som opstillede de principper, ændringen af direktiv 90/313/EØF skulle bygge på. For at sikre det videst mulige offentlige samråd blev arbejdspapiret uddelt til medlemsstaterne, IMPEL's koordinatore, de private organisationer og erhvervslivet. Der blev afholdt uformelle møder med disse parter i begyndelsen af 2000 for at få udarbejdet et forslagsudkast til ændring af direktiv 90/313/EØF.

5.1 Medlemsstaterne

Den 31. januar 2000 blev der afholdt et uformelt møde med medlemsstaternes repræsentanter og IMPEL's koordinatore for at drøfte de principper, ændringen af direktiv 90/313/EØF skulle bygge på. Mødedeltagerne blev opfordret til at fremsætte skriftlige bemærkninger inden for en frist på to uger. På det tidspunkt, hvor forslaget blev udarbejdet, havde imidlertid kun

Spanien, Nederlandene, Sverige og Det Forenede Kongerige fremsat skriftlige bemærkninger til tankerne i arbejdsrapiret.

5.2 De private organisationer

Efter den workshop om gennemførelsen og anvendelsen af direktiv 90/313/EØF, som blev afholdt af IMPEL i januar 1998, udarbejdedes *Stichting Natuur en Milieu*, den nederlandske forening for natur og miljø, et dokument med titlen "Henstillinger til revurdering og ændring af direktiv 90/313/EØF om fri adgang til miljøoplysninger", og dette dokument omtales i Kommissionens rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om erfaringerne med anvendelsen af direktiv 90/313/EØF.

Den 15. januar 2000 blev der afholdt et uformelt møde med de private organisationer for at drøfte de tanker om ændring af direktiv 90/313/EØF, som var blevet fremsat i det arbejdsrapir, der omtales i det foregående.

De private organisationer blev opfordret til at fremsætte skriftlige bemærkninger inden for en frist på 3 uger. De forelagde et fælles dokument med bemærkninger til de forslag, der omtales i arbejdsrapiret.

5.3 Erhvervslivet

Den 15. januar 2000 blev der afholdt et uformelt møde med flere af erhvervslivets organisationer for at få deres bemærkninger til principperne for ændring af direktiv 90/313/EØF.

Erhvervslivets organisationer blev opfordret til at fremsætte skriftlige bemærkninger til tankerne i arbejdsrapiret. På det tidspunkt, hvor forslaget blev udarbejdet, var der ikke indløbet noget bidrag.

Forslaget tager i rimeligt omfang hensyn til de berørte parters mundtlige og skriftlige bemærkninger.

6. DETALJERET GENNEMGANG AF FORSLAGET

Formål (artikel 1)

Forslaget har et dobbelt formål. På den ene side skal det sikre adgangsret til miljøoplysninger, som er i de offentlige myndigheders besiddelse, og opstille de grundlæggende vilkår og betingelser for udøvelse af denne ret. På den anden side skal det også sikre, at miljøoplysninger som en selvfølge stilles til rådighed og udbredes blandt offentligheden, ikke mindst ved hjælp af computerkommunikation og/eller elektronisk teknologi.

I modsætning til direktiv 90/313/EØF, der kun sikrede fri adgang til miljøoplysninger, blev det anset for passende at indføre en egentlig adgangsret til miljøoplysninger. Indførelsen af en sådan ret vil gøre det muligt at tilpasse Fællesskabets lovgivning til Århus-konventionen.

Endelig skal forslaget også sikre, at miljøoplysninger som en selvfølge stilles til rådighed og udbredes blandt offentligheden. For at sikre, at forslaget i tilstrækkelig grad afspejler de ændringer, der sker eller allerede er sket inden for informationsteknologi, understreges det, at den forhåndenværende computerkommunikation og/eller elektroniske teknologi skal udnyttes.

Definitioner (artikel 2)

Miljøoplysninger

Selvom direktiv 90/313/EØF allerede indeholdt en generel definition på miljøoplysninger, tyder erfaringerne på, at definitionen skal være mere omfattende og mere tydelig, så den også kommer til at omfatte bestemte typer miljørelevante oplysninger, der har været udelukket fra direktivets anvendelsesområde på grund af en restriktiv fortolkning. Det bør især gøres klart, at definitionen omfatter oplysninger om emissioner, udledninger og andre udslip i miljøet samt genetisk modificerede organismer. Desuden skal definitionen gøres mere klar, så den direkte henviser til sundhed og sikkerhed i den udstrækning, disse forhold påvirkes af miljøets tilstand. I EF-traktatens artikel 174 hedder det, at beskyttelse af menneskers sundhed er et af formålene med Fællesskabets miljøpolitik, og det vil derfor være hensigtsmæssigt at benytte ændringen som lejlighed til at lade definitionen på "miljøoplysninger" omfatte dette vigtige led i miljøpolitikken.

Definitionen nævner direkte rentabilitets- og andre økonomiske analyser, der udføres i forbindelse med aktiviteter og foranstaltninger, som påvirker eller kan påvirke miljøet. Det vil fjerne den usikkerhed om, hvorvidt den nuværende definition omfatter økonomiske og finansielle oplysninger, som blev påvist under ændringsprocessen.

De her omtalte ændringer vil bringe EF's lovgivning i overensstemmelse med den definition på miljøoplysninger, som er opstillet i Århus-konventionen.

Offentlige myndigheder

Direktiv 90/313/EØF gælder offentlige myndigheder, som har ansvaret for miljøoplysninger og er i besiddelse af dem. Ifølge direktivets artikel 6 omfatter det også organer, som har offentligt ansvar for miljøet og er underlagt offentlig kontrol. Princippet bag denne bestemmelse er, at adgangen til miljøoplysninger ikke bør påvirkes af, at en offentlig myndigheds ansvar uddeles til andre foretagender.

Erfaringerne viser, at den nøjagtige betydning af udtrykket "som har ansvar på miljøområdet" ofte har givet anledning til diskussion. Snævre fortolkninger af denne ordlyd har ført til, at nogle foretagender er blevet udelukket fra direktivets anvendelsesområde, fordi de ikke havde ansvar på miljøområdet, mensnære på områder som transport eller energi. Det er derfor blevet hævdet, at oplysninger, som var i deres besiddelse ikke var omfattet af direktivet. For at løse de problemer, sådanne situationer giver anledning til, har man fundet det hensigtsmæssigt at fjerne udtrykket "som har ansvar for miljøområdet", når det gjaldt staten og anden offentlig forvaltning. Når det gælder foretagender eller personer, som har ansvar eller opgaver eller udfører tjenester under statens eller den offentlige forvaltnings kontrol, har man anset det for hensigtsmæssigt at medtage ansvar, opgaver og tjenester, der berører miljøet indirekte, såvel som dem, der berører det direkte.

De ændringer, der nævnes i forrige afsnit, overholder også det integrationsprincip, som er fastsat i EF-traktatens artikel 6. Ifølge denne artikel skal miljøbeskyttelseskrav integreres i udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktioner, især med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling. Fremme af denne principielle inddragelse af miljøbeskyttelseskrav medfører, at de offentlige myndigheder kommer i besiddelse af stadig flere miljøoplysninger, uanset om de har et egentligt eller direkte ansvar for miljøet eller ikke.

På grund af privatisering og nye former for levering af tjenesteydelser bliver samfundsrelevante tjenester, som berører miljøet og traditionelt har været de offentlige myndigheders opgave, i stigende grad udført af foretagender, der ikke indgår i den offentlige sektor. Disse tjenester omfatter f.eks. gas-, elektricitets- og vandforsyning eller transport. Resultatet er, at sådanne tjenester i nogle medlemsstater stadig leveres af den offentlige forvaltning eller offentlige værker, mens de i andre udføres af foretagender, der tilhører den private sektor. Disse foretagender omfattes ikke af definitionen på "offentlig myndighed" i det nuværende direktiv 90/313/EØF eller i Århus-konventionens artikel 2, stk. 2.

Alligevel er de tjenester, der udføres, i grunden de samme, ligesom de typer miljøoplysninger, tjenesteleverandørerne, offentlige som private, er i besiddelse af, også er det. Hvis ikke der fastsættes en bestemmelse, som er mere vidtgående end den, der kræves til ratificering af Aarhus-konventionen, vil offentligheden i nogle medlemsstater have adgangsret til disse oplysninger, mens offentligheden i andre medlemsstater vil blive nægtet adgang. Desuden kan en samfundsrelevant tjeneste i den samme medlemsstat blive udført af en offentlig myndighed i en del af lande og af et privat foretagende i en anden. Det er ikke hensigtsmæssigt for miljøbeskyttelsen, at der opstår sådanne uoverensstemmelser mellem medlemsstater eller inden for deres grænser alene på grund af en omlægning af disse tjenesters udførelse. En bestemmelse, som sikrer, at foretagender, der nu tilhører den private sektor, skal give adgang til miljøoplysninger på samme vilkår som offentlige myndigheder, der udfører lignende tjenester, er således berettiget. Forslaget medtager derfor under definitionen på offentlige myndigheder juridiske personer, der ved lov eller efter aftale med andre offentlige myndigheder får overladt udførelsen af samfundsrelevante tjenester, som påvirker eller kan påvirke miljøet.

I mange tilfælde viser erfaringerne, at miljøoplysninger, som offentlige myndigheder har ret til at være i besiddelse af på grund af deres opgaver, opbevares fysisk på deres vegne af andre instanser. Offentligheden kan anmode om adgang til disse oplysninger. De offentlige myndigheder bør ikke have ret til at afslå adgang til disse oplysninger alene med den begrundelse at de ikke er i fysisk besiddelse af dem. Forslaget sikrer, at sådanne oplysninger, hvis de foreligger og opbevares efter aftale med den pågældende offentlige myndighed af et andet organ eller foretagende, bør stilles til rådighed af den offentlige myndighed på sædvanlig vis.

Forslagets definition på offentlig myndighed omfatter ikke dømmende eller lovgivende organer i den udstrækning, de udøver denne myndighed.

En definition på "informationssøgende" er også blevet indføjet i forslag.

Adgang til miljøoplysninger efter anmodning (artikel 3)

Ifølge direktiv 90/313/EØF skal de offentlige myndigheder stille miljøoplysninger til rådighed for enhver fysisk eller juridisk person på dennes anmodning, uden at vedkommende skal "godtgøre" nogen interesse deri. Tanken bag denne bestemmelse er, at den informationssøgende ikke behøver at forklare de offentlige myndigheder, hvorfor han/hun er interesseret i de ønskede oplysninger. Ordet "godtgør" i direktiv 90/313/EØF har givet anledning til visse vanskeligheder. For at løse dem forekommer det mere hensigtsmæssigt at benytte ordene "gøre rede for" i stedet for. Denne ændring udtrykker direktivets tankegang bedre og tillader samtidig en tilpasning til forpligtelserne i Århus-konventionen.

Hvad tidsgrænser angår, fastsætter direktiv 90/313/EØF en frist på højst 2 måneder, inden for hvilken de offentlige myndigheder skal give den informationssøgende "svar". Ordet "svar" i direktiv 90/313/EØF har givet anledning til visse betænkeligheder. Nogle medlemsstater har hævdet, at direktivet tillader dem at reagere inden 2 måneder på en anmodning ved blot at fortælle, at oplysningerne vil blive stillet til rådighed, uden at angive nærmere, hvornår det faktisk vil ske. Kommissionen mener, at den rigtige fortolkning er, at de ønskede oplysninger skal stilles til rådighed eller nægtes inden for den frist, direktivet har fastsat.

Direktiv 90/313/EØF har til formål at sikre adgangen til miljøoplysninger. Tidselementet er helt klart et vigtigt led i den ordning, der skal sikre, at de offentlige myndigheders forpligtelser har gyldighed. Hvis direktivet skulle forstås derhen, at myndighederne kun er forpligtede til at overholde tidsgrænsen ved at afgive et svar med løfte om at levere oplysningerne, ville ordningen være ufuldstændig. Den informationssøgende ville ikke have nogen juridisk sikkerhed for, at han/hun ville komme i fysisk besiddelse af de ønskede oplysninger.

På baggrund heraf har man anset det for hensigtsmæssigt at fjerne uklarheden i denne bestemmelse. Forslaget erstatter derfor udtrykket "give svar" med udtrykket "stille til rådighed", der i højere grad udtrykker tankegangen bag direktivet. Denne ændring er i overensstemmelse med Århus-konventionen.

Adgang til de ønskede miljøoplysninger inden for en rimelig tidsfrist er en af de vigtigste forudsætninger for, at den ordning, forslaget opstiller, kan blive vellykket. Efter forslagens bestemmelser skal de offentlige myndigheder give de ønskede oplysninger så hurtigt som muligt, dvs. senest inden en måned, i modsætning til de to måneder, direktiv 90/313/EØF fastsætter. Det bør dog indrømmes, at de revolutionerende ændringer, der er sket med de måder, hvorpå oplysninger opbevares og formidles, i nogle tilfælde vil sætte de offentlige myndigheder i stand til at svare med kortere frister - i nogle tilfælde endda umiddelbart efter anmodningens modtagelse. På denne baggrund må det dog også erkendes, at de ønskede oplysninger undertiden kan være så omfattende og detaljerede, at de offentlige myndigheder ikke er i stand til at give dem til den informationssøgende med en måneds frist. Forslaget fastsætter derfor mulighed for, at tidsfristen på en måned kan forlænges med yderligere en måned. Den informationssøgende skal hurtigst muligt underrettes om denne forlængelse og om grunden til den.

I nogle tilfælde kan den informationssøgende frivilligt tilkendegive, at han ønsker oplysningerne til et bestemt formål. I så fald skal de offentlige myndigheder gøre sig rimelige bestræbelser for, at den informationssøgende kan opfylde dette formål.

Den situation, der omtales i de foregående, kan belyses med et praktisk eksempel. Den informationssøgende kan ønske adgang til miljøoplysninger i forbindelse med en offentlig høringsprocedure, f.eks. den, der er fastsat i Rådets direktiv 85/337/EØF³ af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, senest ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF⁴, eller i Rådets direktiv 96/61/EF⁵ af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening. Det påhviler i overensstemmelse med nærhedsprincippet medlemsstaterne selv at fastsætte, inden for hvilke frister de offentlige myndigheder skal fremsætte deres bemærkninger.

³ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

⁴ EFT L 73 af 14.3.1997, s. 5.

⁵ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26.

Det bør først og fremmest bemærkes, at disse direktiver, for at sikre effektiv og meningsfuld inddragelse af offentligheden, opstiller en minimal liste over oplysninger, som skal stilles til offentlighedens rådighed, om det projekt eller den aktivitet, høringsprocessen gælder. Offentligheden kan imidlertid søge yderligere miljøoplysninger i forbindelse med det pågældende projekt eller den pågældende aktivitet på grundlag af bestemmelserne i direktiv 90/313/EØF. Den måned, der er sat som frist for, hvornår de offentlige myndigheder skal udlevere de ønskede miljøoplysninger, kan imidlertid betyde, at oplysningerne ikke længere er nyttige i forbindelse med den offentlige høringsprocedure, når den informationssøgende faktisk modtager dem.

Forslaget søger at tage højde for denne situation ved på den ene side at sætte den informationssøgende i stand til at angive formålet med sin anmodning om miljøoplysninger, hvis han ønsker det, og på den anden side ved at forlange, at de offentlige myndigheder skal gøre sig rimelige bestræbelser for at stille disse oplysninger til rådighed inden for en frist, som sætter den informationssøgende i stand til at opfylde dette formål.

Direktiv 90/313/EØF indeholdt ikke nogen bestemmelse om den form, hvori de ønskede oplysninger skulle udleveres. Erfaringerne viser, at det somme tider er svært for de informationssøgende at få oplysningerne i den mest praktiske form. Forslaget forpligter derfor de offentlige myndigheder til at levere oplysningerne i den ønskede form, herunder i form af kopier. Denne forpligtelse gælder, medmindre oplysningerne allerede foreligger offentligt i en anden form, som er let tilgængelig for den informationssøgende, eller hvis det er rimeligt, at de offentlige myndigheder giver oplysningerne i en anden form. I så fald skal det begrundes over for den informationssøgende, hvorfor oplysningerne gives i denne anden form.

I forbindelse med denne forpligtelse skal de offentlige myndigheder gøre sig rimelig bestræbelser for at opbevare miljøoplysninger, de er i besiddelse af, i en form, som er let gengivelig og tilgængelig via computerkommunikation eller andre elektroniske medier.

Medlemsstaterne skal opstille de ordninger, hvorefter miljøoplysningerne skal stilles til rådighed i praksis. Forslaget indeholder en vejledende liste over praktiske ordninger, men overlader det i overensstemmelse med nærhedsprincippet til medlemsstaterne selv at fastsætte dem. Medlemsstaterne skal sikre, at offentligheden oplyses i tilstrækkelig grad om sine rettigheder i henhold til det foreslåede nye direktiv.

Undtagelser (artikel 4)

Direktiv 90/313/EØF opstiller offentlig adgang til miljøoplysninger som et generelt princip. For at beskytte visse lovlige interesser skal der imidlertid være undtagelsesbestemmelser, så nogle oplysninger kan undtages fra udlevering. Disse undtagelser skal være strengt afgrænsede for ikke at svække det generelle adgangsprincip og for at direktivet kan opfylde sit formål i praksis.

Forslaget indeholder en bestemmelse, der giver de offentlige myndigheder ret til at afslå adgang til oplysninger, som ikke er i deres besiddelse eller ikke opbevares for dem. Forslaget indeholder også en bestemmelse, som pålægger de offentlige myndigheder, der modtager anmodningen, hurtigst muligt at videresende til den anden myndighed, som den mener er i besiddelse af oplysningerne, og underrette den informationssøgende herom.

De offentlige myndigheder bør også kunne afslå adgang til miljøoplysninger, når anmodningen er klart urimelig eller for bredt formuleret. Klart urimelige anmodninger omfatter dem, der i de forskellige nationale retssystemer beskrives som unødige eller som

udnyttelse af uforholdsmæssige midler. Desuden kan nogle anmodninger, hvis de skal efterkommes, påføre de offentlige myndigheder uforholdsmæssige omkostninger eller uforholdsmæssige arbejdsbyrder eller hindre eller gribe afgørende ind i den normale udførelse af deres virksomhed. Myndighederne bør kunne afslå adgang i sådanne tilfælde for at sikre, at de selv kan udføre deres opgaver tilfredsstillende.

Det må også erkendes, at de offentlige myndigheder skal have tilstrækkelige muligheder for at kunne gøre sig deres egne overvejelser. Til dette formål skal de offentlige myndigheder kunne afslå adgang, hvis anmodningen gælder materiale, som endnu ikke er færdigbehandlet, eller interne meddelelser. I sådanne tilfælde skal der tages hensyn til de offentlige interesser, der varetages ved udlevering af sådanne oplysninger.

Direktiv 90/313/EØF indeholdt en udtømmende liste over grunde til at tilbageholde oplysninger, som de offentlige myndigheder kunne henvise til. Selv om medlemsstaterne ikke behøvede at medtage alle disse grunde til afslag, når de omsatte direktivet til national lovgivning, gjorde de det næsten alle sammen. Undtagelserne i direktiv 90/313/EØF blev formuleret bredt, og er erfaringerne har vist, at det har ført til problemer.

Ifølge direktiv 90/313/EØF kan de offentlige myndigheder afslå adgang til miljøoplysninger, hvis udlevering af dem blot berører en af de lovlige interesser, der nævnes i artikel 3. For at forbedre disse undtagelsesbestemmelser fastsætter forslaget, at miljøoplysninger kun kan tilbageholdes, hvis udlevering af dem ville have uheldige virkninger for en af de nævnte lovlige interesser. Det siger sig selv, at undtagelserne i overensstemmelse med et velkendt grundprincip i Fællesskabets lovgivning skal fortolkes restriktivt, så den principielle adgangsret til miljøoplysningerne ikke udhules.

Endelig indfører forslaget en forpligtelse til i hvert enkelt tilfælde at afveje de offentlige interesser, der varetages ved udlevering af oplysningerne, mod dem, der er bedst tjent med, at de ikke udleveres. Der bør gives adgang til de ønskede oplysninger, hvis denne afvejning af de berørte interesser viser, at de offentlige interesser vejer tungere end dem, der beskyttes ved ikke at udlevere oplysningerne. I denne forbindelse påpeger forslaget imidlertid udtrykkeligt, at medlemsstaterne skal sikre, at bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁶ om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger overholdes.

hvis de offentlige myndigheder, som har modtaget en anmodning, på dette grundlag mener, at de offentlige interesser, som varetages ved udlevering af oplysningerne, vejer tungere end de personlige datas fortrolighed, skal de underrette den kompetente nationale tilsynsmyndighed, som er oprettet i henhold til artikel 28 i direktiv 95/46/EF, om anmodningen og om, at de har til hensigt at udlevere personlige data til tredjemand. Denne henvisning til den nationale tilsynsmyndighed skal naturligvis foretages i alle tilfælde, hvor de offentlige myndigheder mener, at der er grund til at give adgang til miljøoplysninger, som indeholder personlige data. En henvisning er med andre ord ikke nødvendig i de tilfælde, hvor de offentlige myndigheder mener, at der er tale om et klart undtagelsestilfælde, eller hvor de personlige data kan udskilles, så der kan gives adgang til de øvrige oplysninger. I sammenligning med direktiv 90/313/EØF er de lovlige interesser, der skal beskyttes, blevet udtrykt med en anden ordlyd for at klarlægge deres omfang i overensstemmelse med undtagelsesbestemmelserne i Århus-konventionen.

⁶ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

Hvad angår den undtagelse, som skal beskytte forretnings- og erhvervsoplysningers fortrolighed, fastsætter forslaget, at medlemsstaterne ikke kan benytte den som begrundelse for at afvise en anmodning, hvis anmodningen gælder oplysninger om emissioner, udledninger eller andre udslip i miljøet, der omfattes af bestemmelser i Fællesskabets lovgivning.

Hvad undtagelsen for intellektuel ejendomsret angår, bør det bemærkes, at den informationssøgende, hvis han får adgang til miljøoplysninger, der omfattes af en sådan ret, skal overholde de regler for intellektuel ejendomsret, som gælder for den brug, han har tænkt sig at gøre af dem. Det betyder i almindelighed, at han ikke kan gengive dem eller udnytte dem til andre økonomiske formål uden rettighedsindehaverens godkendelse.

Forslaget pålægger de offentlige myndigheder at stille miljøoplysninger til rådighed i uddrag, hvis det kan lade sig gøre at adskille de oplysninger, der omfattes af undtagelserne, fra de øvrige del af oplysningerne.

Hvis svaret på en anmodning om oplysninger er et afslag, skal afslaget ifølge direktivets artikel 3, stk. 4, begrundes over for den, der har fremsat anmodningen. De nationale rapporter viste, at mange medlemsstater, da de omsatte direktivet til nationale lovgivning, havde fastsat, at hvis der ikke forelå svar efter tidsfristens udløb, betød det, at afgørelsen var blevet et afslag. Den begrundelse, der blev givet, var som regel, at der i det nationale retssystem skulle foreligge en "afgørelse", selv om den var fiktiv, for at der var adgang til ankeproceduren efter fristens udløb. Efter Kommissionens opfattelse bør en sådan retsfiktion ikke fritage de offentlige myndigheder og andre foretagender fra deres forpligtelse til at begrunde et afslag inden for den tidsfrist, direktivet har fastsat. For at klarlægge dette forhold, skal de offentlige myndigheder ifølge forslaget inden for den nævnte frist enten give den informationssøgende skriftlig meddelelse om deres afslag eller stille alle de ønskede oplysninger til rådighed. Meddelelsen skal begrunde afslaget og indeholde oplysninger om klageadgangen i sådanne tilfælde.

Gebyrer (artikel 5)

Ifølge direktiv 90/313/EØF kan de offentlige myndigheder opkræve gebyrer for at udlevere oplysninger, men beløbets størrelse skal holdes inden for rimelige grænser. Erfaringerne viser, at de gebyrer, myndighederne har opkrævet, som regel har været rimelige. Der har dog været tilfælde, hvor der er blevet forlangt urimelige gebyrer.

Det forslag, der skal afløse direktivet, indeholder en lignende bestemmelse. For at fjerne usikkerheden omkring det beløb, der skal opkræves, forpligter forslaget imidlertid de offentlige myndigheder til at offentliggøre en prisliste og udlevere den til de informationssøgende. Desuden pålægger det dem at offentliggøre og udlevere oplysninger om, i hvilke tilfælde der kan eller ikke kan opkræves gebyr, men det overlades i overensstemmelse med nærhedsprincippet til dem selv at udarbejde de nærmere ordninger for denne bestemmelses praktiske udførelse. Det bør i denne forbindelse nævnes, at de offentlige myndigheder ifølge Domstolens retspraksis ikke har ret til at opkræve gebyrer i de tilfælde, hvor en anmodning om oplysninger afslås.

Det bør endelig bemærkes, at adgang til offentlige registre eller lister og undersøgelse af oplysninger på stedet ifølge forslaget skal være gratis. Myndighederne kan ikke forlange forudbetaling for at stille oplysninger til rådighed.

Klageadgang (artikel 6)

Den adgangsret til miljøoplysninger, som forslaget fastsætter ville ikke være effektiv, hvis de informationssøgende ikke havde mulighed for at gøre indsigelse mod de offentlige myndigheders afgørelser eller undladelser i forbindelse med anmodningen.

Direktiv 90/313/EØF gav en person, som fandt, at hans anmodning om oplysninger uden rimelig grund var blevet afslået eller ladet upåagtet eller var blevet utilstrækkeligt besvaret af den offentlige myndighed, ret til at søge retlig eller administrativ efterprøvelse af afgørelsen i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats retsorden.

Forslaget indeholder en lignende bestemmelse, men den er blevet ændret for at bringe den i overensstemmelse med de internationale forpligtelser, underskrivelsen af Århus-konventionen fører med sig.

For det første nævner forslagens artikel 6 udtrykkeligt, at informationssøgende, som mener, at deres anmodning er blevet forbigået, uretmæssigt afslået, utilstrækkeligt besvaret eller på anden måde ikke er blevet behandlet i overensstemmelse med direktivets bestemmelser, kan få sagen behandlet ved en domstol eller en anden ved lov oprettet instans, som kan efterprøve den pågældende offentlige myndigheds afgørelser eller undladelser.

Foruden den efterprøvelsesprocedure, der omtales i det foregående, pålægger forslaget medlemsstaterne at sikre, at den informationssøgende har adgang til en anden procedure, hvorefter den pågældende offentlige myndighed kan genbehandle sine afgørelser eller undladelser, eller hvorefter de kan efterprøves administrativt af en anden ved lov oprettet instans. Grunden til at opstille dette alternativ er, at de juridiske ankeprocedurer ofte indebærer høje omkostninger eller lange forsinkelser.

På alle disse måder underbygges retten til at få de offentlige myndigheders afgørelser eller undladelser i forbindelse med en anmodning efterprøvet, således at forslagens formål, dvs. at sikre en effektiv adgangsret til miljøoplysninger, opfyldes bedre.

Udbredelse af miljøoplysninger (artikel 7)

Direktiv 90/313/EØF drejede sig fortrinsvis om, hvad man kunne kalde "passiv oplysningsformidling", dvs. de offentlige myndigheders udlevering af oplysninger efter anmodning. Det indeholdt en enkelt, kort bestemmelse om "aktiv oplysningsformidling" dvs. oplysninger, som de offentlige myndigheder skal gøre offentligt tilgængelige i forbindelse med deres normale virksomhed. Ifølge denne bestemmelse skulle medlemsstaterne give offentligheden generelle oplysninger om miljøsituationen, bl.a. ved regelmæssigt at offentliggøre miljørapporter.

Som allerede nævnt skaber øget offentlig adgang til miljøoplysninger større offentlig bevidsthed om miljøspørgsmål. Det vil på sin side føre til bedre miljøbeskyttelse. Der bør derfor ansøres til aktiv formidling af miljøoplysninger. Til dette formål bør der gøres brug af computerkommunikation og/eller elektronisk teknologi.

For at sikre, at offentligheden i hele Fællesskabet holdes underrettet i samme omfang, indeholder forslaget en liste, som ganske vist ikke er udtømmende, over de miljøoplysninger, der som minimum og som en selvfølge bør stilles til rådighed og udbredes blandt offentligheden i hele Fællesskabet.

For at afspejle den udvikling, der er sket i det såkaldte "informationssamfund", pålægger forslaget de offentlige myndigheder at gøre sig rimelige bestræbelser for at opbevare miljøoplysninger, det gælder især den type oplysninger, der er opført på listen, i en form, som er let gengivelig og tilgængelig via computernet som Internettet. De nærmere ordninger, hvorefter oplysningerne i praksis skal stilles til rådighed og videreformidles, f.eks. levering af oplysninger på netadresser, der kan nås på Internettet, overlades til medlemsstaterne i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Hvis de offentlige myndigheder gør øget brug af nye kommunikationsmidler som Internettet og gør miljøoplysninger tilgængelige via disse medier, skulle der blive rettet færre anmodninger direkte til myndighederne, fordi offentligheden får direkte adgang til de oplysninger, den søger. På den anden side bør det som allerede nævnt også huskes, at en sådan aktiv holdning bidrager til at øge den offentlige bevidsthed om miljøspørgsmål. De offentlige myndigheder kan i nogle tilfælde komme til at stå overfor stadig mere detaljerede anmodninger om opfølgende miljøoplysninger, og der kan således opstå praktiske vanskeligheder med at behandle dem.

Uden at det griber ind i eventuelle særlige rapporteringsforpligtelser i henhold til Fællesskabets lovgivning, forlanger forslaget endvidere, at der med regelmæssig mellemrum, dvs. højst fire år, alt efter omstændighederne skal offentliggøres nationale, regionale eller lokale rapporter om miljøets tilstand. Disse rapporter skal indeholde oplysninger om miljøets kvalitet og den belastning, det udsættes for.

Forslaget indeholder også en bestemmelse om, at de offentlige myndigheder uden tøven skal videregive alle oplysninger, som er i deres besiddelse og som kan sætte en befolkning, der udsættes for en overhængende sundhedsfare eller miljøtrussel, i stand til at træffe foranstaltninger, der kan afværge eller afbøde ulykkerne. Denne bestemmelse gælder under hensyntagen til eventuelle særlige forpligtelser, som Fællesskabets lovgivning fastsætter på dette område.

Ifølge forslaget skal medlemsstaterne så vidt mulig sikre, at alle oplysninger, der udleveres, videregives eller offentliggøres i overensstemmelse med den nye artikel 7, er klare og let forståelige. Dette er vigtigt, for at offentligheden kan forstå de oplysninger, der udsendes, men det må samtidig erkendes, at nogle oplysninger kan være af yderst teknisk art.

De forpligtelser, der pålægges i den foreslåede artikel, omfattes imidlertid af de samme undtagelser, som gælder for oplysningsanmodninger i henhold til artikel 3.

Revurderingsprocedure (artikel 8)

Direktiv 90/313/EØF indeholdt fornuftigvis en bestemmelse om, at der senest fire år efter tidspunktet for den seneste omsætning til national lovgivning skulle udføres en evaluerings- og revurderingsprocedure på grundlag af erfaringerne med direktivets praktiske gennemførelse. Til dette formål forpligtede direktivet medlemsstaterne til at aflægge rapport til Kommissionen om direktivets anvendelse.

Forslaget indeholder en lignende bestemmelse, hvorefter der fem år efter det seneste tidspunkt for det foreslåede direktivs gennemførelse i national lovgivning kan foretages en revurdering.

Supplerende bestemmelser (Artikel 9 - 12)

Ifølge forslaget skal medlemsstaterne træffe alle nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivet senest den [datoen angives senere]. Det indeholder også en

bestemmelse om ophævelse af direktiv 90/313/EØF fra dette tidspunkt. Endelig indeholder det en bestemmelse om, at alle henvisninger til direktiv 90/313/EØF skal betragtes som henvisninger til det nye direktiv.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om offentlig adgang til miljøoplysninger

[EØS-relevant tekst]

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Offentlig adgang til miljøoplysninger, som er i de offentlige myndigheders besiddelse, medvirker til at skabe større miljøbevidsthed og dermed også bedre miljøbeskyttelse.
- (2) Rådets direktiv 90/313/EØF⁵ af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger indledte en udvikling henimod en større åbenhed, når det gælder miljøoplysninger, og denne udvikling bør underbygges og videreføres.
- (3) Ifølge dette direktivs artikel 8 skal medlemsstaterne aflægge rapport til Kommissionen om deres erfaringer, og på baggrund heraf skal Kommissionen udarbejde en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet, ledsaget af eventuelle forslag om revision af direktivet, som den måtte finde hensigtsmæssige.
- (4) Denne rapport⁶, som er blevet udarbejdet i henhold til artikel 8, påviser konkrete problemer i forbindelse med direktivets praktiske anvendelse og blev vedtaget af Kommissionen den
- (5) Den 25. juni 1998 underskrev Det Europæiske Fællesskab FN/ECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlighedens medvirken og klageadgang på miljøområdet

¹ EFT C ...

² EFT C ...

³ EFT C ...

⁴ EFT C ...

⁵ EFT L 158, 23.6.1990, s. 56.

⁶ KOM(2000) ...

("Aarhus-konventionen"), og bestemmelserne i Fællesskabets lovgivning må bringes i overensstemmelse med denne konvention med henblik på Fællesskabets ratificering af den.

- (6) For at skabe større gennemsigtighed er det mere hensigtsmæssigt at erstatte direktiv 90/313/EØF med et andet end at ændre det, da de berørte parter således får en enkelt klar og sammenhængende lovtekst.
- (7) Uoverensstemmelser mellem medlemsstaternes gældende lovgivning om adgang til miljøoplysninger, som er i de offentlige myndigheders besiddelse, kan skabe ulige vilkår for adgangen til sådanne oplysninger og for konkurrencen i Fællesskabet.
- (8) Det må sikres, at fysiske og juridiske personer i Fællesskabet har ret til at få adgang til miljøoplysninger, som er i de offentlige myndigheders besiddelse eller opbevares for dem, uden at skulle gøre rede for deres motiver.
- (9) Det må også sikres, at de offentlige myndigheder som en selvfølge gør miljøoplysninger tilgængelige og udbreder dem blandt offentligheden, ikke mindst ved hjælp af computer-kommunikation og/eller elektronisk teknologi.
- (10) Definitionen på miljøoplysninger bør udvides til at omfatte først og fremmest oplysninger af enhver art om miljøets tilstand, om forhold, foranstaltninger eller aktiviteter, som påvirker eller kan påvirke miljøet og planlægges for at beskytte det, om emissioner, udledninger og andre udslip i miljøet, om rentabilitetsanalyser og økonomiske analyser, der benyttes i forbindelse med sådanne foranstaltninger og aktiviteter, om sundheds- og sikkerhedstilstanden, om levevilkårene og om kulturelle mindesmærker og bygningsværker i den udstrækning, de påvirkes eller kan påvirkes af disse forhold.
- (11) Af hensyn til det i traktatens artikel 6 knæsatte princip, at miljøbeskyttelseskrav skal integreres i udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politik og aktioner, bør definitionen på offentlig myndighed udvides til at omfatte især stats- og anden offentlig forvaltning på nationalt, regionalt eller lokalt plan, uanset om den har særligt ansvar for miljøanliggender eller ikke, og andre personer eller foretagender, hvis hverv eller opgaver under statens eller anden offentlig administrations kontrol har direkte eller indirekte betydning for miljøet.
- (12) Samfundsrelevante tjenester, som traditionelt er blevet leveret af offentlige myndigheder eller offentlige værker, udføres i stigende grad af foretagender, der ikke længere indgår i den offentlige sektor; disse foretagender ligger inde med miljøoplysninger, som offentligheden stadig bør have adgangsret til; hvis ikke der indføres særlige bestemmelser, vil offentligheden i nogle medlemsstater ikke længere have adgangsret til disse foretagenders miljøoplysninger; af hensyn til miljøbeskyttelsen er det ikke hensigtsmæssigt, at der på grund af omlægnings, som kun gælder disse tjenesters udførelse, opstår sådanne uoverensstemmelser mellem medlemsstaterne eller endda inden for deres egne grænser; direktivet bør derfor udvides til at omfatte juridiske personer, der ved lov eller efter aftale med andre offentlige myndigheder har fået overdraget udførelsen af samfundsrelevante tjenester, som påvirker eller kan påvirke miljøet.

- (13) Af hensyn til miljøoplysningernes fysiske opbevaringsmåder bør oplysninger, som efter aftale opbevares for de offentlige myndigheder af andre foretagender, også være omfattet af dette direktiv.
- (14) Miljøoplysninger bør stilles til rådighed for den informationssøgende så hurtigt som muligt, dvs. inden for en rimelig frist. I særlige tilfælde, hvor den informationssøgende selv meddeler, at han ønsker oplysningerne til et bestemt formål, bør de offentlige myndigheder gøre sig rimelige bestræbelser for at sætte ham i stand til at opfylde dette formål.
- (15) De offentlige myndigheder bør udlevere miljøoplysningerne i den form eller udformning, den informationssøgende ønsker, medmindre der er tale om ganske bestemte tilfælde, hvor sådanne ønsker kan afvises.
- (16) Til dette formål bør det pålægges de offentlige myndigheder at gøre sig rimelige bestræbelser for at opbevare miljøoplysningerne i en form, som er let gengivelig og tilgængelig via computernetene.
- (17) Medlemsstaterne bør fastsætte de praktiske ordninger, hvorefter sådanne oplysninger kan gøres tilgængelige i praksis.
- (18) De offentlige myndigheder bør kunne afslå en anmodning om miljøoplysninger i ganske bestemte, klart afgrænsede tilfælde. I nogle af disse tilfælde bør de offentlige interesser, der varetages ved udlevering, afvejes mod dem, der varetages ved at afslå udlevering, og der bør gives adgang til de ønskede oplysninger, hvis de offentlige interesser, der varetages ved udlevering, vejer tungere end de særlige interesser, som beskyttes ved ikke at udlevere dem. I denne sammenhæng bør medlemsstaterne sikre, at bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁷ om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger overholdes. Begrundelsen for et afslag bør gives den informationssøgende inden for en rimelig frist.
- (19) Oplysninger om emissioner, udledninger og andre udslip i miljøet, som omfattes af Fællesskabets lovgivning, bør ikke tilbageholdes under henvisning til beskyttelse af forretnings- eller erhvervsoplysninger.
- (20) De offentlige myndigheder bør stille miljøoplysninger til rådighed i uddrag i de tilfælde, hvor oplysninger, der omfattes af undtagelserne, kan adskilles fra den øvrige del af de ønskede oplysninger.
- (21) De offentlige myndigheder bør kunne kræve et gebyr for at udlevere miljøoplysninger, men dette vederlag bør ikke overskride et rimeligt beløb. I denne forbindelse bør en prisliste offentliggøres og stilles til de informationssøgendes rådighed. Der bør ikke forlanges forudbetaling.
- (22) De informationssøgende bør kunne bede om en administrativ eller retslig efterprøvelse af de offentlige myndigheders afgørelser eller undladelser i forbindelse med en anmodning.

⁷ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

- (23) For at skabe større offentlig miljøbevidsthed og således forbedre miljøbeskyttelsen bør de offentlige myndigheder som en selvfølge udbrede almindelige oplysninger om miljøet ved hjælp af computer-kommunikation og/eller elektronisk teknologi. Til dette formål bør det pålægges de offentlige myndigheder at gøre sig rimelige bestræbelser for at opbevare miljøoplysningerne under former, som er let gengivelige og tilgængelige via computer-nettene.
- (24) Dette direktiv bør tages op til revurdering på grundlag af erfaringerne.
- (25) Dette direktivs målsætninger kan ikke opfyldes i tilstrækkelig grad af medlemsstaterne, men sker bedst på fællesskabsplan og det er således i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet i traktatens artikel 5. Direktivet begrænser sig til det strengt nødvendige for at opfylde disse målsætninger og omfatter kun, hvad formålet kræver.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

- (1) Formålet med dette direktiv er:
- (a) at give adgangsret til miljøoplysninger, som er i de offentlige myndigheders besiddelse, og at opstille de grundlæggende vilkår og betingelser for udøvelse af denne ret, og
 - (b) at sikre, at miljøoplysninger som en selvfølge stilles til rådighed og udbredes blandt offentligheden, ikke mindst ved hjælp af computer-kommunikation og/eller elektronisk teknologi

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- (1) 'miljøoplysninger': alle oplysninger i skriftlig, billed-, lyd-, elektronisk eller anden tilgængelig form om:
- (a) miljøelementerne, dvs. atmosfæren, luften, vandet, jorden, landskaberne, naturområderne, biodiversiteten og dens enkelte bestanddele, herunder genetisk modificerede organismer, og den indbyrdes vekselvirkning mellem disse elementer og deres tilstand.
 - (b) faktorer som stoffer, energi, støj, stråling og affald, som påvirker eller kan påvirke miljøelementerne (jf. litra a) og/eller menneskers sundhed og sikkerhed.
 - (c) emissioner, udledninger og andre udslip i miljøet.

- (d) foranstaltninger (herunder administrative foranstaltninger) som politiske målsætninger, planer, programmer, miljøaftaler og aktiviteter, der påvirker eller kan påvirke miljøelementerne (jf. litra a), og foranstaltninger eller aktiviteter, der skal beskytte dem.
 - (e) rentabilitets- og andre økonomiske analyser og skøn, som benyttes i forbindelse med de foranstaltninger og aktiviteter, der nævnes i litra d).
 - (f) sundheds- og sikkerhedstilstanden, levevilkårene, kulturelle mindesmærker og bygningsværker, i den udstrækning, de påvirkes eller kan påvirkes af miljøelementerne (jf. litra a) eller gennem dem eller af de forhold, som nævnes i litra b)-d).
- (2) "Offentlig myndighed":
- (a) staten eller anden offentlig forvaltning på nationalt, regionalt eller lokalt plan
 - (b) enhver juridisk eller fysisk person, som har offentligt ansvar eller opgaver eller leverer samfundsrelevante tjenester, der under et af de i litra a) nævnte organers kontrol direkte eller indirekte berører miljøet
 - (c) enhver juridisk person, som ved lov eller efter aftale med de i litra a) eller b) nævnte organer eller personer har fået overladt udførelsen af samfundsrelevante tjenester, som påvirker eller kan påvirke miljøelementernes tilstand.

Denne definition omfatter ikke dømmende eller lovgivende organer i den udstrækning, de udøver denne myndighed.

- (3) 'Oplysninger, som opbevares for en offentlig myndighed': miljøoplysninger, der efter aftale mellem en offentlig myndighed og en fysisk eller juridisk person opbevares af sidstnævnte på den offentlige myndigheds vegne.
- (4) 'Den informationssøgende': enhver fysisk eller juridisk person, der anmoder om at få miljøoplysninger.

Artikel 3

Adgang til miljøoplysninger efter anmodning

- (1) Medlemsstaterne sikrer, at det pålægges de offentlige myndigheder at stille miljøoplysninger, som de er i besiddelse af, eller som opbevares for dem, til rådighed for enhver, der anmoder om det, i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser, uden at vedkommende skal gøre rede for sine motiver.
- (2) Under hensyntagen til stk. 3 og til artikel 4 udleveres miljøoplysningerne til den informationssøgende:
 - (a) hurtigst muligt, dvs. senest en måned efter den offentlige myndigheds modtagelse af den informationssøgendes anmodning, eller
 - (b) senest to måneder efter den offentlige myndigheds modtagelse af anmodningen, hvis oplysningerne er af et sådant omfang eller en sådan art, at

den frist på en måned, som nævnes i litra a), ikke kan overholdes. I sådanne tilfælde underrettes den informationssøgende hurtigst muligt, dvs. i hvert fald inden den fastsatte frist på en måned er udløbet, om forlængelsen og grunden til den.

- (3) Hvis den informationssøgende meddeler, at han ønsker oplysningerne til et bestemt formål, skal den offentlige myndighed gøre sig rimelige bestræbelser for at fremskaffe oplysningerne inden for en frist, som sætter den informationssøgende i stand til at opfylde dette formål.
- (4) Hvis den informationssøgende beder de offentlige myndigheder om at levere oplysningerne i en bestemt form (herunder som kopier), skal de offentlige myndigheder gøre det, medmindre:
 - (a) oplysningerne er offentligt tilgængelige i en anden form, som den informationssøgende har uhindret adgang til.
 - (b) det er rimeligt, at de offentlige myndigheder leverer oplysningerne i en anden form, men de skal i så fald begrunde, hvorfor det sker.

Hvad dette stk. angår, skal de offentlige myndigheder gøre sig rimelige bestræbelser for at opbevare miljøoplysninger, som er i deres besiddelse eller opbevares for dem, i en form, der er let gengivelig og tilgængelig via computer-kommunikation eller andre elektroniske medier.

Begrundelsen for ikke at udlevere oplysningerne helt eller delvist i den ønskede form skal gives den informationssøgende inden for den frist, som nævnes i stk. 2, litra a).

- (5) For så vidt angår denne artikel, opstiller medlemsstaterne de praktiske ordninger, hvorefter miljøoplysningerne skal gøres tilgængelige i praksis. Disse praktiske ordninger kan omfatte:
 - (a) udnævnelse af informationsmedarbejdere
 - (b) indførelse og opretholdelse af faciliteter til undersøgelse af de ønskede oplysninger; offentligt tilgængelige lister over offentlige myndigheder og registre eller lister over miljøoplysninger, som er i disse myndigheders besiddelse, samt informationspunkter.

Medlemsstaterne sikrer, at de offentlige myndigheder giver offentligheden fyldestgørende oplysninger om deres rettigheder i henhold til dette direktiv.

Artikel 4

Undtagelser

- (1) Medlemsstaterne kan fastsætte, at en anmodning om miljøoplysninger kan afvises, hvis:
 - (a) de ønskede oplysninger ikke opbevares af eller for de offentlige myndigheder, henvendelsen er rettet til. Hvis den offentlige myndighed i et sådant tilfælde mener, at en anden offentlig myndighed er i besiddelse af oplysningerne, eller

at de opbevares for dem, videresender den hurtigst muligt anmodningen til denne anden myndighed og underretter den informationssøgende herom.

- (b) anmodningen er klart urimelig eller for bredt formuleret.
 - (c) anmodningen gælder materiale, som endnu ikke er færdigbehandlet, eller interne meddelelser. I så fald tages der hensyn til de offentlige interesser, der varetages ved udlevering.
- (2) Medlemsstaterne kan fastsætte, at en anmodning om miljøoplysninger kan afvises, hvis udlevering af oplysningerne ville have uheldige følger for:
- (a) den fortrolighed, som omgiver offentlige myndigheders forretninger
 - (b) internationale forbindelser, den offentlige sikkerhed og det nationale forsvar
 - (c) rettens gang, en persons mulighed for at opnå retfærdig sagsbehandling eller den offentlige myndigheds mulighed for at efterforske en kriminal- eller disciplinærsag
 - (d) forretnings- eller erhvervsmæssige oplysningers fortrolighed, når denne fortrolighed er retsbeskyttet af hensyn til lovlige økonomiske interesser. Medlemsstaterne kan dog ikke fastsætte, at en anmodning kan afvises under henvisning til denne litra, hvis anmodningen gælder oplysninger om emissioner, udledninger eller andre udslip i miljøet, som omfattes af Fællesskabets lovgivning
 - (e) intellektuelle ejendomsrettigheder
 - (f) beskyttelse af enkeltpersoner i forbindelse med behandling af personlige data i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger
 - (g) andre personers interesser, når de frivilligt har leveret de ønskede oplysninger, medmindre de har givet deres samtykke til, at oplysningerne udleveres
 - (h) det miljø, oplysningerne gælder.

I så fald skal de offentlige interesser, der varetages ved udlevering af oplysningerne, afvejes mod dem, som varetages ved afvisningen. Der skal gives adgang til oplysningerne, hvis de offentlige interesser vejer tungere end de sidstnævnte interesser. I denne forbindelse og med henblik på anvendelse af litra f) sikrer medlemsstaterne, at bestemmelserne i direktiv 95/46/EF overholdes.

- (3) Miljøoplysninger, som er i de offentlige myndigheders besiddelse eller opbevares for dem, og ønskes udleveret, skal kunne udleveres i uddrag, hvis det er muligt at adskille oplysninger, der omfattes af stk. 1, litra c), eller stk. 2, fra den øvrige del af de ønskede oplysninger.
- (4) Et afslag på udlevering af alle de ønskede oplysninger eller nogle af dem meddeles skriftligt til den informationssøgende inden for de tidsfrister, der nævnes i artikel 3,

stk. 2, litra a), eller, afhængigt af tilfældet, litra b). Meddelelsen skal begrunde afslaget og indeholde oplysninger om ankeproceduren i artikel 6.

Artikel 5

Gebyrer

- (1) De offentlige myndigheder kan opkræve et gebyr for udlevering af miljøoplysninger, men dette gebyr må ikke være over et rimeligt beløb. Udleveringen af oplysninger må ikke være betinget af forudbetaling af gebyr.
- (2) Hvis der opkræves gebyrer, skal de offentlige myndigheder offentliggøre en liste over disse gebyrer med oplysninger om, hvornår gebyrer kan opkræves eller frafalder, og stille den til de informationssøgendes rådighed.
- (3) Adgang til offentlige registre eller lister, der er blevet oprettet og føres som beskrevet i artikel 3, stk. 4, skal være vederlagsfri. Også undersøgelse på stedet af de ønskede oplysninger skal være vederlagsfri.

Artikel 6

Klageadgang

- (1) Medlemsstaterne sikrer, at informationssøgende, som mener, at deres anmodning er blevet forbigået, uretmæssigt afslået (helt eller delvist), utilstrækkeligt besvaret eller på anden måde ikke behandlet i overensstemmelse med artikel 3, 4 eller 5, kan få sagen behandlet ved en domstol eller en anden ved lov oprettet instans, som kan efterprøve den pågældende offentlige myndigheds afgørelser eller undladelser.
- (2) Foruden adgang til efterprøvelse ved en domstol eller anden instans, jf. stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at den informationssøgende har adgang til en procedure, hvorefter den pågældende offentlige myndighed kan genbehandle sine afgørelser eller undladelser, eller de kan efterprøves administrativt af en ved lov oprettet instans; en sådan procedure skal være hurtig og enten billig eller helt gratis.
- (3) Medlemsstaterne sikrer, at den offentlige myndighed, som har modtaget oplysningsanmodningen, træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme de afgørelser, der bliver resultatet af procedureerne i stk. 1 og 2.

Artikel 7

Udbredelse af miljøoplysninger

- (1) Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre at miljøoplysninger, som de offentlige myndigheder er i besiddelse af, eller som opbevares for dem, gøres tilgængelige for offentligheden og udbredes blandt den, ikke mindst ved hjælp af computer-kommunikation og/eller elektronisk teknologi.

De oplysninger, som de offentlige myndigheder skal gøre tilgængelige og udbrede, skal omfatte:

- (a) teksterne til internationale traktater, konventioner eller aftaler og til Fællesskabets og national, regional eller lokal lovgivning, som drejer sig om miljøet eller har tilknytning til det
- (b) miljøpolitik, miljøplaner og miljøprogrammer
- (c) rapporter om gennemførelsen af de foranstaltninger, der nævnes i litra a) og b)
- (d) rapporter om miljøets tilstand, jf. stk. 2
- (e) data fra overvågning af aktiviteter, der påvirker eller kan påvirke miljøet.

Hvad dette stk. angår, skal de offentlige myndigheder gøre sig rimelige bestræbelser for at opbevare miljøoplysningerne, det gælder især den type, der nævnes i litra a)-e), i en form, som er let gengivelig og tilgængelig via computer-kommunikation eller andre elektroniske medier.

- (2) Uden at dette berører eventuelle særlige rapporteringsforpligtelser i henhold til Fællesskabets lovgivning træffer medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der med regelmæssige mellemrum dvs. højst 4 år, alt efter omstændighederne offentliggøres nationale, regionale eller lokale rapporter om miljøets tilstand; disse rapporter skal indeholde oplysninger om miljøets kvalitet og den belastning, det udsættes for.
- (3) Uden at dette berører eventuelle særlige forpligtelser i henhold til Fællesskabets lovgivning, træffer medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de offentlige myndigheder i tilfælde af overhængende sundhedsfare eller trusler mod miljøet, uanset om de skyldes menneskelig virksomhed eller har naturlige årsager, ufortøvet videregiver alle oplysninger, som er i deres besiddelse, og som kan sætte den berørte befolkning i stand til at træffe foranstaltninger, der kan afværge eller afbøde ulykkerne.
- (4) Medlemsstaterne sikrer så vidt muligt, at alle oplysninger, der udleveres eller videregives eller offentliggøres som rapporter i overensstemmelse med denne artikel er klare og letforståelige.
- (5) Undtagelserne i artikel 4, stk. 1 og 2, gælder for de forpligtelser, som pålægges i denne artikel.

Artikel 8

Revurderingsprocedure

- (1) Senest den [*indsæt datoen for femårsdagen efter datoen i artikel 9*] aflægger medlemsstaterne rapport om deres erfaringer med anvendelsen af dette direktiv.

De sender rapporterne til Kommissionen senest den [*indsæt datoen for seks månedersdagen efter den lige anførte dato*].

- (2) På baggrund af disse erfaringer aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle ændringsforslag, som den finder hensigtsmæssige.

Artikel 9

Iværksættelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [indsæt dato]. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv eller ved offentliggørelsen være ledsaget af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 10

Ophævelse

Direktiv 90/313/EØF ophæves med virkning fra [indsæt datoen i artikel 9].

Henvisninger til det ophævede direktiv skal betragtes som henvisninger til dette direktiv og læses efter sammenligningsoversigten i bilaget.

Artikel 11

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter sin offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 12

Målgruppe

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG

SAMMENLIGNINGSOVERSIGT

Direktiv 90/313/EØF	Dette direktiv
Artikel 1	Artikel 1, litra a) Artikel 1, litra b)
Artikel 2, litra a) Artikel 2, litra b)	Artikel 2, stk. 1 Artikel 2, stk. 2 Artikel 2, stk. 3 Artikel 2, stk. 4
Artikel 3, stk. 1 Artikel 3, stk. 2 Artikel 3, stk. 3 Artikel 3, stk. 4	Artikel 3, stk. 1 + Artikel 3, stk. 5 Artikel 4, stk. 2 + Artikel 4, stk. 3 Artikel 4, stk. 1 Artikel 3, stk. 2 + Artikel 4, stk. 4 Artikel 3, stk. 3 Artikel 3, stk. 4
Artikel 4	Artikel 6, stk. 1 + Artikel 6, stk. 2 Artikel 6, stk. 3
Artikel 5	Artikel 5, stk. 1 Artikel 5, stk. 2 Artikel 5, stk. 3
Artikel 6	Artikel 2, stk. 2
Artikel 7	Artikel 7 Artikel 7, stk. 1 Artikel 7, stk. 2 Artikel 7, stk. 3 Artikel 7, stk. 4

	Artikel 7, stk. 5
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 12
	Artikel 10
	Artikel 11